

Marek Barański, Zbigniew Polak

Aszmunein. Bazylika

Informator Archeologiczny : badania 21, 250

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

były większe i wynosiły ok. 1,80 m. Moneta znaleziona w podsypce najstarszej posadzki datuje czas powstania budowli na okres flawijski. Monumentalizacja architektury w zespole principia przychodzi prawdopodobnie dopiero za Sewerów, zaś ostatnie zmiany budowlane następują dopiero w drugiej połowie III w. W filarze z tego okresu, koło wejścia do principia, została użyta wtórnie inskrypcja budowlana z ostatnich lat panowania Marka Aureliusza.

Na odcinku II kontynuowano badania solidnego kanału ściekowego pod via saularia. Jego dno było wymoszczone kamieniami ułożonymi na calcu. Przykryto go dużymi, nieregularnymi płytami z piaskowca.

Prowadzono także badania w zachodniej części kwadratu XVI 342 w celu wyjaśnienia stratygrafii.

EGIPT

ASIMUNEIN

Bazylika

PP Pracownia Konserwacji Zabytków

Oddział Badań i Konserwacji we współpracy z Egipską Organizacją Starożytności.

Badania prowadzili mgr inż. arch. Marek Barański /autor sprawozdania/, mgr Zbigniew Polak. Prace misji trwały od 10.12.1987 do 28.02.1988. Pierwszy sezon badań. Bazylika wczesnochrześcijańska z V w. n.e.

Obok prac konserwatorskich przeprowadzono badania archeologiczne mające rozstrzygnąć problemy datowania budowli jak również stwierdzić możliwość występowania relikwów wcześniejszych - hallenistycznych budowli. Badania są kontynuacją prac wykopaliskowych prowadzonych w latach 40-tych przez Uniwersytet Aleksandryjski.

Prace koncentrowały się w południowo-zachodniej części bazyliki. Otwarto dwa sondaże.

Wykop B usytuowano pomiędzy stylobatem kolumnady a zachodnim murem bazyliki. W tym sondażu osiągnięto poziom 4,4 m poniżej szczytu stylobatu. Wykop następnie przedłużono na zachód aż do muru narteksu. W tym wykopie osiągnięto poziom 3 m poniżej zachodniego muru bazyliki.

Wykop C założony został pomiędzy stylobatem kolumnady nawy głównej a południowym murem bazyliki. Osiągnięto tu głębokość 3,2 m poniżej szczytu stylobatu kolumnady. Wykop ten przedłużono na północ otwierając sondaż w nawie głównej. W tym miejscu, w murze fundamentu znaleziono fragment marmurowego posagu przedstawiającego prawdopodobnie Apolla. Jest to rzymska kopia greckiego oryginału. Pod fundamentem znaleziono również konstrukcję ceglana składającą się z dwóch warstw cegieł łączonych zaprawą. Struktura ta przykryta była warstwą posadzki; cegieł przemierzanych z ceramiką, co świadczy o tym, że wyższe jej warstwy zostały rozebrane w okresie budowy bazyliki. Możemy przypuszczać, że struktura ta była fundamentem pod posąg lub mały ołtarz.

Po zakończeniu prac wykopaliskowych wszystkie wykopy zostały zasypane, zaś miejsca przystające do fundamentów wypełniono piaskiem celem zmniejszenia zawilgocenia fundamentów. W trakcie wykopalisk znaleziono kilka figurek terrakotowych. Stronie egipskiej przekazano 20 obiektów pozyskanych w czasie wykopalisk.